

B Á G E R G U S Z T Á V

Hólapát

Mintha a legemlékezetesebb fűrész,
ami nagypapa kamrájában vágta át a fatörzs ereit,
énekelne a verandán, úgy szuszog a hólapát,
a jég visít, a jégcsapok megroppannak.
A hólapát ritmusára dallamok jönnek a számra.
Dúdolom a sanzont, ami a kávéházban tetszett.
Én mindenkiben csalódtam? Nem igaz.
Senki nem bántott. Csak érzékenyen érintett
néhány momentum. A stoppert indító ujjak,
a duzzadó táv, amit lefutottál a csörötneki pályán.
Izgultam, hogy kifulladsz, nem bírod az iramot,
a többiekét. Nem voltam tisztában igazi
képességeiddel, felülmúltad minden álmod.
Négyszáz méterrel a cél előtt megelőzted a mezőnyt.
Az egész tabellát lefutottad. Ráértél az országos csúcsra.
Egy hólapát juttatja eszembe azt a zúzmarás pályát,
a salakmezőt. A verseny után a nyakamba borultál,
mint aki tényleg számít a másokra.
Hogy is mondjam csak, zavarba jöttem.
Én egy szál tulipánt adtam át. Nem tudtam örülni.
Inkább félttem, elvisz a siker, a védőernyőm alól kiszaladsz.
De nem. Maradtál, házam elől álomban elhánytad a havat.

Családi kör

Bezzegmama palacsintát süt
Bezzegpapa hecsedlit rotyogtat
kislányuk jön haza Brüsszelből

kockára vágják a bukszust
férje nemzetközi hírű ügyvéd
virágcsokor helyett laptoppal kedveskedik

éjjel a lány magyar szeretőjéhez siet
Bezzegpapa a pincében borozgat
az ügyvéd a ház asszonyánál kopog

imával kezdődik a reggel
re-uniós „segíts Uram”
és EU-konform lágy tojás

Egy vers születése

Előadást akartam tartani
tanítványaimnak, hogy lássák,
hogymint teremődik a mű.
Nekiültem a fogalmazásnak.
Mintha darázsészekbe nyúltam volna.
Aztán takaréklángra
állították lelkesedésem.
Türelmetlenül vártam a csodát
– az meg váratott magára.
Az unalom percei alatt
mattot kaptam a géptől:
fennakadtak a világhálón
a Weöres-tenger
éteri teremtményei.

Nomen est omen

Mondjátok, létezik,
van magyar észjárás,
mit én nem ismerhetek.
Ennek oka megvan,
lévén nevem Bag(g)er,
németül „kotrógép”.
Nem felforgatóként szemlélek
fonákjáról dolgokat.
Ha rombolok: építek.
Árvíz ellen gátat.
(Zárójelben elárulom:
óperzsa nevem szerint
„jó harcos” vagyok.)

Misi

mint fél téglá
vágódott az étterembe
a drótszamarat is összecsuksa
az ételliften át leeresztette
a söntésbe a kerékpárt
majd rögtön koktélt szolgált fel
a másik ajtón érkező lánynak
Misi
az ételhordó fiú
a vendéglátó üzemegység
legvidámabb rabszolgája
szobrot érdemel
mert két évig bírta a gyötrést
hogy éjjel-nappal ő van bent
hogy a lányok szinte föltörlik vele a padlót
hogy ugráltatja még a takarító néni is
hogy a belső helyiség az ő reszortja
hogy egyik lány sem áll szóba vele
mert túl alázatos és szolgálatkész
ahogy a csapos Gyula Bácsi megengedte
hogy a háta mögé álljon
ha be akartak húzni neki
a humora miatt –
mégis ő nyert a totón
egyetlen tizenhárom plusz egyest
és eltűnt a milliókkal
a fővárosi éjszakában
csak én emlékszem rá
aki itta minden reggel kilenckor a kávéját
a legvilágosabb sarokban
aki beszélgetett vele arról
hogy mi lesz ha egyszer sok pénze lesz

hát ez